

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/24/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121290294
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Ďurian
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6121290294.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Dušana Ďuriana a sudcov JUDr. Zity Nagypálovej a JUDr. Ľubomíra Šablu, ako členov senátu, v spore žalobcu T. W., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom vo A., I. č. XXXX/XX, zastúpeného R.. Oskarom Chnápkom, advokátom so sídlom v Banskej Bystrici, Komenského č. 3, proti žalovanému Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., IČO: 00151700, so sídlom v Bratislave, Dostojevského rad č. 4, o zaplatenie 238,15 € s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 13C/24/2021-98 zo dňa 21.09.2021, ako súdu prvej inštancie, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o uložení povinnosti žalovanému zaplatiť žalobcovi sumu 238,15 € s príslušenstvom (prvý výrok) a vo výroku o trovách konania (tretí výrok) p o t v r d z u j e.

Žalovaný je p o v i n n ý nahradíť žalobcovi trovy odvolacieho konania v rozsahu 100 %, do troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o určení výšky trov odvolacieho konania žalobcu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Stručný obsah napadnutého rozhodnutia (§ 393 ods. 2 prvá veta prvá rubrika Civilného sporového poriadku; ďalej len „C.s.p.“).

1.1 Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 238,15 € spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne od 08.06.2021 do zaplatenia v lehote 15 dní od právoplatnosti rozhodnutia (prvý výrok), v prevyšujúcej časti žalobu žalobcu zamietol (druhý výrok) a žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, ktoré je žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi v lehote 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia, ktorým súd rozhodne o ich výške (tretí výrok).

1.2 Súd prvej inštancie vychádzal pri rozhodovaní zo skutkového stavu zisteného vykonaným dokazovaním, podľa ktorého „žalobca je vlastníkom osobného motorového vozidla zn. L., X.: ZV-Q.; dňa 28.01.2021 bol žalobca účastníkom dopravnej nehody, ktorú zavinila vodička motorového vozidla L. T. X.: ZA-XXXHD, ktorá mala uzatvorenú zmluvu so žalovaným ako poisťovateľom o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla; žalobca svoje motorové vozidlo nechal opraviť v spoločnosti VH Autoservis, s.r.o., so sídlom vo A., ktorý na základe objednávky zo dňa 20.02.2021 vykonal opravu, za ktorú si účtoval cenu vyjadrenú vo faktúre č. H 12 zo dňa 09.03.2021 splatnú dňa 23.03.2021 na sumu 885,77 € s DPH; z uvedenej faktúry, ktorú žalobca predložil žalovanému, došlo k úhrade sumy 647,62 €, pričom časť škody v sume 238,15 € žalovaný neuhradil, keď sa jednalo o rozdiel v cenách fakturovaných náhradných dielov a to pravého predného svetlometu, pravého predného blatníka a upevňovacej sady a rozdielu ceny práce mechanika a ceny práce lakýrnik, ktoré boli účtované autoservisom a priznané žalovaným“.

1.3 Podľa právneho posúdenia veci zo strany súdu prvej inštancie „žalobca ako poškodený preukázal skutočnú škodu, ktorá mu bola spôsobená pri dopravnej nehode a túto bol nútený si nechať odstrániť v obchodnej spoločnosti s predmetom činnosti autoservisu; výška takejto škody bola preukazovaná faktúrou za vykonanú opravu; ceny náhradných dielov sú medzi zákazníkom a autoservisom dohodnuté v rámci zmluvnej voľnosti zmluvných strán ako aj tvorby cien za použitý materiál a vykonanú prácu; je preto vecou zmluvných strán, aby v tom ktorom konkrétnom prípade zákazník pristúpil na cenu opravy, ktorá mu je ponúknutá zo strany takejto obchodnej spoločnosti, resp. živnostníka; pokiaľ vstúpi do takéhoto zmluvného vzťahu je jeho povinnosťou uhradiť cenu opravy, ktorá mu je predložená ako cena opravy jeho motorového vozidla; samozrejme, že takáto zmluvná voľnosť nie je neobmedzená a pokiaľ by bola žiadaná zjavne neprimeraná cena za služby, ktoré takáto autoopravovňa poskytla, mohlo by dôjsť k tomu, že zákazník by nemal možnosť sa brániť voči takto neprimeranej stanovenej cene a potom by túto súd musel posudzovať v súlade s ustanovením § 3 Občianskeho zákonníka, t.j. či takáto cena je v súlade s dobrými mravmi; pokiaľ žalobca preukázal výšku škody, ktorá mu vznikla opravou jeho motorového vozidla, žalovaný neprimeranosť tejto ceny v konaní žiadnym spôsobom nepreukázal; je potrebné prisvedčiť žalobcovi o tom, že tabuľku, ktorú žalovaný spracoval a má mať vypovedaciu hodnotu o tom, aké sú ceny náhradných dielov, nových či starších, vykonávaných jednak v autorizovaných, či neautorizovaných autoservisoch, v konaní nijakým spôsobom nebolo preukázané; tieto skutočnosti nie sú preukázané zo strany žalovaného ani tabuľkou, v ktorej porovnal ceny jednotlivých náhradných dielov tak, ako boli fakturované a ako on sám považoval za primerané; v tejto súvislosti žalovaný nenavrhol, ani neoznačil žiaden taký dôkaz, ktorý by skutočnosti ním tvrdené boli týmto dôkazom preukazované; súd ďalej považoval tvrdenia žalovaného ohľadne objektívnej stanovenej ceny za normohodinu v autoservise za taktiež nepreukázanú, pretože súd rozdiel medzi účtovanou normohodinou a tou, ktorú žalovaný priznal, považuje v rozdiel za skutočne minimálny a pokiaľ žalovaný chcel svoje tvrdenia preukazovať prehľadmi výšky normohodín iných autoservisov, súd taktiež musí prisvedčiť žalobcovi o tom, že tieto sú buď z roku 2014 alebo z roku 2010, čo nemôže zjavne odrážať súčasnú situáciu na trhu v rámci predmetu podnikania autoservisov; z uvedeného dôvodu preto súd považoval aj v tejto časti tvrdenia žalovaného za nepreukázané; nárok žalobcu považoval súd preto za dôvodný a tento priznal v celom rozsahu tak, ako bol uplatnený; súd zároveň poukazuje na to, že priznal žalobcovi nárok na príslušenstvo teda úrok z omeškania v zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pretože žalovaný sa dostal do omeškania s plnením peňažného dlhu a preto priznal úrok z omeškania vo výške tak, ako je stanovený v § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z.; súd však priznal takýto úrok z omeškania len od 08.06.2021, teda prvého dňa omeškania, do ktorého sa dostal žalovaný; žalobca úhradu za opravu svojho motorového vozidla v časti, ktorá nebola uhradená žalovaným zaplatil až dňa 07.06.2021, v tento deň mu vznikla škoda ako ujma v majetkovej sfére; žalovaný sa teda mohol dostať do omeškania najskôr len dňom nasledujúcim, teda dňom 08.06.2021; z tohto dôvodu súd priznal príslušenstvo úrok z omeškania len od 08.06.2021, pričom vo zvyšnej časti nárok žalobcu zamietol ako nedôvodný“; na základe uvedeného súd prvej inštancie žalobe žalobcu v prevažnom rozsahu vyhovel.

1.4 Súd prvej inštancie ťažiskovo rozhodol s poukazom na ustanovenia § 420, § 442 ods. 1 a 3, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 nariadenia č. 87/1995 Z. z. a v spojení s § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla v znení neskorších predpisov; o trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p. a úspešnému žalobcovi priznal plnú náhradu trov konania (100 %).

2. Podstatné zhrnutie skutkových tvrdení a právnych argumentov strán v odvolacom konaní (§ 393 ods. 2 prvá veta druhá rubrika C.s.p.).

2.1 Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal žalovaný včas odvolanie zo dňa 29.10.2021 (č.l. 108-110 spisu v spojení s č.l. 112-114 spisu); rozsudok súdu prvej inštancie napadol v rozsahu výroku o vyhovení žalobe (prvý výrok) a výroku o trovách konania (tretí výrok); vyjadril názor, že napadnutý rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ C.s.p.) a súčasne súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností (§ 365 ods. 1 písm. e/ C.s.p.) a nesprávnym procesným postupom porušil jeho právo na spravodlivý proces (§ 365 ods. 1 písm. b/ C.s.p.); proti uplatnenému nároku žalobcu na zaplatenie nedoplatku faktúry za opravu motorového vozidla namietal (1) neprimeranosť výšky normohodiny práce a (2) nepreukázanie použitia originálnych náhradných dielov pri oprave (t.j. neprimeranosť fakturovanej sumy za použité náhradné diely); vyjadril názor, že súd prvej inštancie nesprávne aplikoval § 15 ods. 1 zákona č.

381/2001 Z. z. v spojení s § 442 ods. 1 a 3 Občianskeho zákonníka, pretože neskúmal primeranosť uplatnených nákladov na opravu; v podrobnostiach argumentoval, že poškodené motorové vozidlo bolo opravované v neautorizovanom servise, kde nie je povinnosť použiť originál náhradné diely a zo strany žalobcu nebolo preukázané použitie originálnych náhradných dielov pri oprave motorového vozidla; pri posudzovaní primeranosti nákladov uvažoval s použitím alternatívnych náhradných dielov pri oprave, pričom opravca vyúčtoval použitie originálnych náhradných dielov; zdôraznil, že v priebehu konania navrhol vykonanie dokazovania predložením nadobúdacích listov k použitým náhradným dielom, pričom tieto doklady žiadal aj v rámci šetrenia škodovej udalosti, ale servis ich odmietol poskytnúť (o čom predložil komunikáciu so servisom z marca 2021) a do konania ich nedoložil ani žalobca, hoci ako spotrebiteľ má na vydanie dokladov právo; na návrhu na vykonanie dokazovania predložením nadobúdacích dokladov k použitým náhradným dielom trval aj na pojednávaní zo dňa 21.09.2021, súd prvej inštancie však tento dôkaz nevykonal a v napadnutom rozsudku ani neuviedol dôvod jeho nevykonania; ďalej argumentoval, že autorizovaný servis je viazaný povinnosťou používať originálne náhradné diely, neautorizovaný servis túto povinnosť nemá a nepreberá ani záruku za prípadnú vadu alternatívneho náhradného dielu a ani za vadu originálneho náhradného dielu, preto sa predpokladá, že neautorizovaný servis nepoužije originálny náhradný diel, navyše keď servis odmieta predložiť príslušné doklady; z tohto dôvodu považoval za nevyhnutné vykonanie dokazovania za rozhodujúce pre posúdenie oprávnenosti uplatneného nároku; súd prvej inštancie preto nesprávne vyhodnotil vykonané dôkazy, resp. nevykonal rozhodujúci dôkaz pre posúdenie dôvodnosti nároku, pretože sumu skutočne vyplatenú žalobcom (poškodeným) nemožno automaticky bez ďalšieho považovať za náklady účelne vynaložené a primerané; nemôže ísť na jeho ťarchu, že žalobca nevyužil svoje právo domáhať sa nápravy fakturovanej ceny, pokiaľ servis účtoval normohodinu práce v neprimeranej výške a neoriginálne diely ako nové originálne náhradné diely; opakovane zdôraznil, že odôvodnenie napadnutého rozsudku nedáva odpoveď, prečo súd prvej inštancie nevykonal dokazovanie navrhnuté žalovaným, čím došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces; vyjadril názor, že skutočnou škodou sa rozumie ujma spočívajúca v zmenšení majetkového stavu poškodeného a reprezentujúca majetkové hodnoty, ktoré bolo nutné vynaložiť, aby došlo k uvedeniu veci do predošlého stavu (uznesenie NS SR sp. zn. 4MCdo/23/2008 zo dňa 21.12.2009); výška náhrady škody nie je daná skutočne vyplatenou sumou v akejkoľvek výške, ale len vo výške sumy uhradenej účelne (rozhodnutie NS ČR sp. zn. 25Cdo/3911/2007 zo dňa 30.03.2011); vyjadril názor, že žalobca neunesol svoje dôkazné bremeno ohľadne preukázania účelnosti a primeranosti svojho nároku, pretože žalobca predovšetkým nepreukázal, že na opravu jeho vozidla boli použité originálne náhradné diely; na základe uvedeného navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobu v plnom rozsahu zamietne, resp. aby odvolací súd napadnutý rozsudok v napadnutom rozsahu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

2.2 Žalobca vo vyjadrení zo dňa 07.01.2022 (č.l. 124-125 spisu) prostredníctvom svojho právneho zástupcu k odvolaniu žalovaného uviedol, že s ním v celom rozsahu nesúhlasí a napadnutý rozsudok považuje za správny a po skutkovej aj právnej stránke dostatočne odôvodnený; vyjadril názor, že odvolacie dôvody uplatnené žalovaným nie sú dané; tvrdenia žalovaného o tom, že v neautorizovanom servise nie je povinnosť používať originálne náhradné diely, použitie originálnych náhradných dielov nebolo preukázané, neautorizovaný servis nepreberá záruku za prípadnú vadu alternatívneho dielu ani originálneho dielu, preto sa predpokladá, že neautorizovaný servis nepoužije originálny náhradný diel, považoval za nepreukázané a ide len o domnienky, ktorými sa žalovaný snaží odôvodniť svoje formálne podané odvolanie; vyjadril názor, že zákon nerozlišuje autoservisy na autorizované a neautorizované, resp. na zmluvné a nezmluvné; uvedené označenia využívajú vo svojej praxi poisťovne, ktoré sa týmito označeniami snažia odôvodniť krátenie, či neposkytnutie poistného plnenia; za nespornú považoval skutočnosť, že v dôsledku škodovej udalosti vznikla na jeho motorovom vozidle škoda, pričom jej vznik bol zavinený škodcom, ktorý má so žalovaným uzavretú zmluvu o povinnom zmluvnom poistení; splnil svoju povinnosť preukázať svoj nárok na náhradu škody a to predložením faktúry za vykonanie opravy jeho poškodeného motorového vozidla, ktorú aj uhradil; vyjadril názor, že preukazovanie použitia originálov náhradných dielov mu nevyplýva zo žiadneho právneho predpisu a skutočnú výšku škody preukázal predložením predmetnej faktúry; pokiaľ žalovaný k odvolaniu priložil komunikáciu s autoservisom ako nový listinný dôkaz na jeho prípustnosť v odvolacom konaní neboli splnené procesné podmienky (§ 366 C.s.p.) a tento dôkaz nebol uplatnený včas; návrh žalovaného na vyžiadanie dokladov o použití originálov náhradných dielov od autoservisu nepovažoval za návrh na vykonanie dokazovania, ale za návrh na vykonanie edičnej povinnosti zo strany súdu (§ 180 C.s.p.), ktorému môže súd vyhovieť, ak je to potrebné na zistenie skutkového stavu; poukázal na skutočnosť, že súd prvej inštancie mal dostatočne preukázanú výšku škody predložením faktúry za opravu; poukázal aj na skutočnosť, že

žalovaný žiadnym spôsobom nepreukázal dôvody na krátenie poistného plnenia, t.j. prečo ním priznané poistné plnenie je primerané, tak vo vzťahu k náhradným dielom ako aj k výške normohodiny práce, keď žalovaný sa odvolával na normohodiny servisov z rokov 2010 a 2014, pričom ku škodovej udalosti došlo dňa 2021; uzavrel, že náklady vynaložené na opravu poškodeného motorového vozidla boli vynaložené primerane a účelne, vynaloženie týchto nákladov dostatočne preukázal; na základe uvedeného navrhol potvrdenie napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie.

2.3 Žalovaný v odvolacej replike zo dňa 04.02.2022 (č.l. 133-135 spisu) poukázal na skutočnosť, že v zmysle § 2 ods. 27 a 28 zákona č. 106/2018 Z. z. o prevádzke vozidiel v cestnej premávke zákon počíta s certifikovaným miestom opravy, ktorým je autorizovaná opravovňa alebo nezávislá opravovňa; samotný zákonodarca tak reflektuje na rozdiel medzi jednotlivými opravovňami; autorizovaná opravovňa alebo nezávislá opravovňa je okrem iného povinná po dobu 5 rokov preukázať doklady o náhradných dieloch použitých pri oprave vozidla a spôsob vykonania opravy vozidla; poškodený si na opravu motorového vozidla nemusí zvoliť autorizovaný servis a nemusí použiť originálne diely, avšak pri stanovení ceny by táto mala zodpovedať cene alternatívnych dielov a nemali by byť účtované v cene originálnych dielov; vyjadril názor, že je dôležité, či bol na opravu použitý nový a originálny náhradný diel, prípadne či bol použitý alternatívny diel alebo už jazdený náhradný diel, pretože všetky uvedené parametre majú vplyv na cenu a kvalitu vykonanej opravy; pokiaľ bol pri oprave použitý alternatívny diel, má poškodený právo na preplatenie alternatívneho dielu; pokiaľ bol pri oprave použitý originálny diel, má poškodený právo na preplatenie originálneho dielu; vzhľadom na znenie § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. je nevyhnutné preukázať, aký náhradný diel bol použitý na opravu a ako bola oprava vykonaná, pričom dôkazné bremeno zaťažuje žalobcu; zdôraznil, že nemá záujem na vedení sporu a v prípade predloženia dokladov o nadobudnutí náhradných dielov pred podaním žaloby by bol spor už vyriešený mimosúdne; vyjadril názor, že predložená komunikácia so servisom je prípustná v odvolacom konaní ako nový dôkaz podľa § 366 písm. c) C.s.p., pričom komunikáciou chcel preukázať len skutočnosť, že pred podaním žaloby vynaložil všetko úsilie na riadne prešetrenie škodovej udalosti; nesúhlasil s názorom žalobcu, že v prípade jeho návrhu na vyžiadanie dokladov o nadobudnutí náhradných dielov ide len o edičnú povinnosť, ide o návrh na vykonanie dokazovania, ktoré je nevyhnutné na riadne zistenie skutkového stavu; vyčítal súdu prvej inštancie, že kriticky neskúmal primeranosť ceny vykonanej opravy a nekriticky prevzal cenu z predloženej faktúry, ktorá neobsahuje informáciu, aké náhradné diely boli použité pri oprave.

2.4 Žalobca v odvolacej duplike zo dňa 28.02.2022 (č.l. 140-141 spisu) prostredníctvom svojho právneho zástupcu uviedol, že predmetná novelizácia zákona č. 106/2018 Z. z. je účinná od 01.01.2022, preto sa nemôže vzťahovať na poškodenie jeho motorového vozidla zo dňa 28.01.2021 a opravu poškodenia zo dňa 09.03.2021; súčasne predmetná oprava sa netýkala jednej z piatich kľúčových oblastí (zavesenie kolies, deformačné zóny, systémy airbagov, riadenie alebo brzdy), kedy sa zaviedla povinnosť opravy v autorizovanej opravovni alebo nezávislej opravovni; je pravda, že vo vzťahu k servisu mal postavenie spotrebiteľa s právom na informácie, aké náhradné diely boli použité pri oprave, pričom však táto povinnosť servisu bola splnená predložením faktúry o vykonaní opravy vozidla; zotrval na názore, že zákon nerozlišuje autoservisy na autorizované a neautorizované, resp. zmluvné a nezmluvné z hľadiska jeho nároku na náhradu škody a je bez právneho významu, v akom servise sa rozhodol realizovať opravu motorového vozidla; škoda predstavuje výšku nákladov potrebných na uvedenie vozidla do stavu pred škodovou udalosťou, ktorá je uvedená na faktúre za opravu motorového vozidla.

3. Dôkazy vykonané v odvolacom konaní a ich vyhodnotenie (§ 393 ods. 2 prvá veta tretia rubrika C.s.p.).

3.1 V prejednávanej spore nevykonali odvolací súd v odvolacom konaní žiadne dôkazy a pri rozhodovaní bol viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 C.s.p.).

4. Zistený skutkový stav a právne posúdenie veci s prípadným odkazom na ustálenú rozhodovaciu prax (§ 393 ods. 2 prvá veta štvrtá rubrika C.s.p.).

4.1 Krajský súd, funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa § 34 C.s.p., preskúmal vec bez potreby nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 C.s.p. len v rozsahu odvolania podľa § 379 C.s.p. a z dôvodov vymedzených v odvolaní podľa § 380 ods. 1 C.s.p. a rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 a 2 C.s.p. ako vecne správny potvrdil.

4.2 Podľa § 387 ods. 1 C.s.p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

4.3 Podľa § 387 ods. 2 C.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

4.4.1 Odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

4.4.2 Odvolací súd preskúmal všetky podstatné odvolacie námietky žalovaného ako aj predchádzajúce konanie spolu s napadnutým rozsudkom súdu prvej inštancie a udáva, že sa v plnom rozsahu stotožňuje so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie vo vzťahu k vyhoveniu žalobe žalobcu, v tomto smere si osvojuje dôvody napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie a v zmysle § 387 ods. 2 C.s.p. na tieto v plnom rozsahu poukazuje; na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku a reagujúc na odvolacie dôvody odvolací súd udáva, že súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktoré aplikoval správne ustanovenie právneho predpisu a súčasne vec správne právne posúdil; z dôvodu, že odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný (§ 379 C.s.p.; § 380 C.s.p.), pri posudzovaní veci sa zaoberal len námietkami uvedenými v odvolaní a procesným postupom súdu prvej inštancie, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého rozsudku z hľadiska, či došlo k vadám, ktoré sa týkajú procesných podmienok (§ 380 ods. 2 C.s.p.).

4.4.3 Odvolací súd sa po preskúmaní veci stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že v prejednávanej spore boli splnené zákonné podmienky na vyhovenie žalobe žalobcu; z dokazovania vykonaného súdom prvej inštancie aj podľa odvolacieho súdu vyplynul záver, že žalobcovi ako vlastníkovi osobného motorového vozidla zn. L., X.: ZV-Q. vznikla dňa 28.01.2021 škoda na vozidle v dôsledku dopravnej nehody, ktorú zavinil vodič motorového vozidla, ktorý mal uzavretú zmluvu o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla so žalovaným ako poisťovateľom; žalobca svoje motorové vozidlo nechal opraviť v spoločnosti VH E., s.r.o., ktorý na základe objednávky zo dňa 20.02.2021 vykonal opravu, ktorú vyúčtoval faktúrou č. H 12 zo dňa 09.03.2021 splatnou dňa 23.03.2021 na sumu 885,77 €; z uvedenej faktúry žalovaný po jej predložení plnil žalobcovi sumu 647,62 € a sumu 238,15 € žalovaný neuhradil; aj podľa odvolacieho súdu žalobca predloženou faktúrou za opravu svojho motorového vozidla preukázal výšku škody, ktorá mu bola spôsobená na vozidle predmetnou dopravnou nehodou zo dňa 28.01.2021; podľa odvolacieho súdu škoda spočívajúca v poškodení veci vzniká znížením jej hodnoty a zmenšením majetkového stavu poškodeného bez ohľadu na to, či poškodený už vynaložil prostriedky na opravu, či uvedenie veci do stavu pred vznikom škody (porovnaj napríklad rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 25Cdo/224/2010 zo dňa 30.03.2011); aj v prípade, že poškodenému boli nahradené náklady na opravu vozidla po nehode, avšak po vykonaní opravy sa hodnota vozidla nedostala na úroveň pôvodnej obvyklej ceny, je tu stále majetková ujma poškodeného spôsobená na vozidle v rozsahu rozdielu medzi obvyklou cenou vozidla pred poškodením a obvyklou cenou vozidla po oprave, ktorú je škodca povinný nahradiť poškodenému (porovnaj rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 25Cdo/2782/2017 zo dňa 11.10.2017); z uvedeného vyplýva, že škoda na majetku žalobcovi vznikla poškodením jeho motorového vozidla už v čase dopravnej nehody; žalobca bol oprávnený uplatniť nárok na náhradu škody bez ohľadu na to, či oprava vozidla bola vykonaná alebo nie, resp. či cena opravy bola servisu uhradená alebo nie (inými slovami majetková škoda na motorovom vozidle žalobcovi nevznikla okamihom úhrady faktúry za jeho opravu, ale už v čase dopravnej nehody); z tohto hľadiska je preto nepodstatné, či na opravu poškodenia boli použité originálne náhradné diely alebo nie a žalobca má nárok na náhradu škody spočívajúcu v cene originálnych náhradných dielov aj v prípade, že by si motorové vozidlo nedal opraviť vôbec alebo by na opravu použil alternatívny (nie originálny) náhradný diel; argumentácia žalovaného ohľadne významu zisťovania, či pri oprave boli použité originálne náhradné diely alebo nie je preto bez právneho významu; z tohto dôvodu nebolo potrebné vykonať ani navrhované dokazovanie na zistenie, či na opravu boli použité originálne náhradné diely alebo nie, pretože to nebolo potrebné pre rozhodnutie sporu; medzi stranami nebolo sporné, že servis účtoval cenu opravy ako za originálne náhradné diely (toto skutkové tvrdenie žalovaného žalobca v priebehu konania osobitne nerozporoval); nevykonaním navrhovaného dokazovania v tomto rozsahu preto nemohlo ani dôjsť k porušeniu práva žalovaného na spravodlivý proces (z tohto dôvodu neobstojí ani odvolacia argumentácia žalovaného o porušení jeho práva na spravodlivý proces v dôsledku tvrdeného nedostatočného odôvodnenia napadnutého

rozsudku); v ostatnom sa odvolací stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že pokiaľ žalovaný nesúhlasil ani s vyúčtovanou cenou za normohodinu práce neunesol dôkazné bremeno na preukázanie, že táto cena je neprimeraná, pretože na porovnanie predložil len ceny z minulosti (roky 2010 a 2014), ktoré už zjavne nezodpovedajú aktuálnemu stavu (rok 2021 v čase vykonania opravy); na základe uvedeného odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku o vyhovení žalobe (prvý výrok) ako vecne správny potvrdil.

5. Podstatné vyjadrenia strán prednesené v konaní na súde prvej inštancie, s ktorými sa v odôvodnení rozhodnutia nevysporiadal súd prvej inštancie (§ 393 ods. 2 prvá veta piata rubrika C.s.p. v spojení s § 387 ods. 3 prvá veta C.s.p.).

5.1 V prejednávanej spore odvolací súd v odôvodnení napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie ani v obsahu spisu neidentifikoval žiadne podstatné vyjadrenia strán, s ktorými by sa súd prvej inštancie nevysporiadal.

6. Podstatné tvrdenia strán uvedené v odvolaní (§ 393 ods. 2 prvá veta piata rubrika C.s.p. v spojení s § 387 ods. 3 druhá veta C.s.p.).

6.1 Žalovaný podané odvolanie odôvodnil tým, že napadnutý rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ C.s.p.) a súčasne súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností (§ 365 ods. 1 písm. e/ C.s.p.) a nesprávnym procesným postupom porušil jeho právo na spravodlivý proces (§ 365 ods. 1 písm. b/ C.s.p.); skutkové zistenia súdu prvej inštancie a právne posúdenie veci zo strany súdu prvej inštancie vo vzťahu k vyhoveniu žalobe žalobcu sú však podľa odvolacieho súdu správne a obsahom uplatnených odvolacích dôvodov sa ich podľa odvolacieho súdu žalovanému nepodarilo spochybniť (body 4.4.2 a 4.4.3 odôvodnenia). Odvolací súd nezistil ani tvrdené porušenie práva žalovaného na spravodlivý proces nevykonaním navrhnutého dokazovania, resp. tvrdeným nedostatočným odôvodnením napadnutého rozsudku (bod 4.4.3 odôvodnenia).

7. Na základe uvedeného odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku o vyhovení žalobe (prvý výrok) ako vecne správne potvrdil a to vrátane závislého výroku (§ 379 písm. a/ C.s.p.) o trovách konania (tretí výrok), ktorý bol tiež vecne správny a odôvodnený úspechom žalobcu v prejednávanej spore (na nepatrný neúspech žalobcu výlučne v časti uplatneného príslušenstva nebol dôvod pri rozhodovaní o trovách konania prihliadať ani podľa odvolacieho súdu).

8. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci a v spojení s § 262 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Nakoľko žalobca bol v odvolacom konaní v plnom rozsahu úspešný, priznal mu odvolací súd proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu (100 %); z dôvodu vykonateľnosti rozhodnutia o trovách konania formuloval odvolací súd výrok o nároku na náhradu trov odvolacieho konania do povinnosti ich náhrady (porovnaj napríklad uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/222/2016 zo dňa 23.03.2017, sp. zn. 6Cdo/57/2017 zo dňa 30.05.2017, sp. zn. 6Cdo/196/2016 zo dňa 22.06.2017 a sp. zn. 7Cdo/123/2016 zo dňa 04.04.2017). O samotnej výške náhrady trov odvolacieho konania žalobcu rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

9. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 druhá veta C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.); dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C.s.p. (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C.s.p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 C.s.p. (§ 425 C.s.p.).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania podľa § 127 ods. 1 C.s.p. (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Strany konania majú možnosť zvoliť si advokáta alebo sa obrátiť na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (§ 160 ods. 2 C.s.p.). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže súčasne so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z. z.).

Ak má dovolanie vady podľa § 429 C.s.p. a dovolateľ na výzvu súdu prvej inštancie na odstránenie väd neodstráni vady, následkom neodstránenia väd dovolania je odmietnutie dovolania.